

ЯРОСЛАВ МИСАК: СИН, УКРАЇНЕЦЬ, ГЕРОЙ

Рибак Софія, учениця Сокальської ЗШ І-ІІІ ст. № 4

Керівник: Корицька Наталія Віталіївна, вчитель правознавства КЗ «Сокальська Мала академія наук імені Ігоря Богачевського»

Кривава війна, що розпочалася ще у 2014 році із окупації АРК Крим та деяких територій Луганської, Донецької областей, стала повномасштабним вторгненням з 24 лютого 2022 року. У зв'язку із повномасштабним вторгненням та військовою агресією російської федерації проти України 24 лютого 2022 року Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» було введено воєнний стан в Україні [1]. Матеріальні втрати, які несе Україна, на сьогодні оцінюють майже в 140 мільярдів доларів. Через війну з країни були змушені виїхати 8 мільйонів громадян, що становить понад 20 % населення до повномасштабного вторгнення [2]. Та жодні матеріальні витрати не можна порівняти з людськими життями, які кожен мить забирає кривава війна.

З перших днів повномасштабного вторгнення захисники та захисниці України, виборюючи незалежність та суверенітет, дають відсіч російській агресії. Серед захисників України був уродженець Сокальщини Мисак Ярослав Михайлович.

Мисак Ярослав Михайлович народився 2 лютого 1979 року в селі Равщина, Сокальської територіальної громади Червоноградського району. Батько Ярослава, Михайло Миколайович був професіональним бляхарем. З малку батько залучав до свого ремесла синів: Ярослава та Володимира. Хлопцям була до вподоби ця діяльність. Тому, після закінчення Ільковицької школи, Ярослав пішов вслід за батьком та почав займатися бляхарством. Хлопець мав золоті руки, свою роботу виконував із великим задоволенням та допомагав кожній людині у селі, яка того потребувала. На Равщині вже й не було родини, якій не допоміг би Ярослав своїми навичками у бляхарстві. Для того, щоб допомагати своїм рідним та втілити власну мрію – зробити ремонт у своєму будинку, Ярослав їздив працювати за кордон. Окрім цього, Ярослав Мисак брав активну участь в будівництві сільської УГКЦ Парафії Успіння Пресвятої Богородиці.

З початком повномасштабного вторгнення Ярослав Мисак утримував батька – інваліда ІІ групи. До змін, внесених згідно із Законом України № 3161-ІХ «Про внесення змін до деяких законів України щодо окремих питань, пов'язаних із проходженням військової служби під час дії воєнного стану» від 28.06.2023 [3], абзац 11 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» звучав наступним чином: «Не підлягають призову на військову службу під час мобілізації військовозобов'язані: які мають дружину (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю та/або одного із своїх батьків чи батьків дружини (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю І чи ІІ групи» [4]. Тобто, Ярослав мав законодавчо визначену підставу відстрочки від призову на

військову службу. Проте, Ярослав Мисак не зміг залишитися осторонь кривавих подій, які переживав кожен українець.

10 квітня 2022 року Ярослав Мисак був призваний на військову службу Червоноградським РТЦК та СП. А вже з червня 2022 року чоловік був на передових позиціях на сході України. Ярослав Мисак проходив службу у складі 1 роти 96 батальйону 60 бригади. Служив гранатометником піхотного відділення піхотного взводу піхотної роти у військовій частині А0221 під керівництвом капітана Богдана Добробабенка з позивним «Ялта». Ця рота мала чимало успішних боїв та звільнила не один населений пункт на Херсонському напрямку. Через причинені ворогом поранення та контузію, Ярослав три рази лежав у військовому госпіталі.

19 жовтня 2022 року відбувалися наступальні дії поблизу села П'ятихатки Бериславського району Херсонської області. В цьому бою із ворогом зникла безвісті ціла рота, у якій служив Ярослав, на чолі із капітаном. На сьогодні з цієї роти «зі щитом» повернулося двадцять українських Героїв, які майже усі родом зі сходу України. Про долю ще двох відомо: один захисник досі перебуває в полоні, а інший, близький друг Ярослава, дочекався обміну полоненими. Доля інших захисників – невідома.

Ярослав мав надію, що саме після цього бою поблизу села П'ятихатки, він піде у відпустку. Чоловік сумував за сім'єю, за своїм домом та жив із вірою у перемогу та швидке повернення до рідного краю, на Сокальщину. Ярослав Мисак повернувся додому майже за рік, але вже як Герой, який поповнив Ряди Небесного війська.

Загинув (вважався таким, що пропав безвісти) Мисак Ярослав Михайлович 19 жовтня 2022 року під час наступальних дій поблизу населеного пункту П'ятихатки Бериславського району Херсонської області. Ярослава Мисака ідентифікували, провівши ДНК експертизу. Похорон Захисника відбувся 1 жовтня 2023 року у його рідному селі Равщина.

«Такий скромний, хороший, відданий, надійний був наш син Ярослав», – говорить про Ярослава Мисака його сім'я. Ярослав Мисак назавжди залишиться незламним, сильним і справедливим Героєм у пам'яті українців. Адже Герої не вмирають, допоки живе пам'ять про них.

Слава Україні! Героям Слава!

Список використаних джерел:

1. Про введення воєнного стану в Україні: Закон України від 24.02.2022 № 64/2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text> (дата звернення: 14.10.2023).

2. Мінфін. В НБУ оцінили втрати України від війни з Росією. URL: <https://minfin.com.ua/ua/2023/04/05/103540933/> (дата звернення: 14.10.2023).

3. Про внесення змін до деяких законів України щодо окремих питань, пов'язаних із проходженням військової служби під час дії воєнного стану: Закон України від 28.06.2023 № 3161-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3161-20#Text> (дата звернення: 14.10.2023).

4. Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію: Закон України від 21.10.1993 № 3543-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3543-12/ed20230331#Text> (дата звернення: 14.10.2023).

